

Sygn. akt X Kz 21/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Katarzyna Wróblewska (spr.)**

Sędziowie: SSO Grażyna Puchalska

SSR (del.) Magdalena Roszkowska – Matusik

Protokolant sekretarz sądowy Monika Parda

w sprawie **B. M.** oskarżonego prywatnym aktem oskarżenia o czyn z **art. 157 § 2 k.k.**

na skutek zażalenia oskarżyciela prywatnego P. Z.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt II K 325/12

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia

na zasadzie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską w zaskarżonym postanowieniu w ten sposób, że w komparycji orzeczenia błędnie wpisane imię oskarżyciela prywatnego (...) zastąpić imieniem prawidłowym (...);
2. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy dla W. w sprawie o sygn. akt II K 325/12 odmówił oskarżycielowi prywatnemu P. Z. przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt II K 325/12 o umorzeniu postępowania.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł oskarżyciel prywatny P. Z., podnosząc, że w dniu 3 października 2013 r. przebywał poza granicami kraju i z tego powodu nie mógł stawić się na rozprawę. Oskarżyciel podkreślił, że na rozprawie w dniu 8 lipca 2013 r. informował o tym Sąd, a nadto uprzednio złożył wniosek o ewentualne prowadzenie postępowania w jego nieobecności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela prywatnego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 126 § 1 k.p.k. dopuszczalne jest przywrócenie terminu zawitego, jeżeli jego niedotrzymanie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Należy podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że w niniejszej sprawie sytuacja taka nie zaistniała.

Oskarżyciel prywatny P. Z. na rozprawie w dniu 8 lipca 2013 r. został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy w dniu 3 października 2013 r. i z zapisu protokołu nie wynika, by informował Sąd o niemożności stawiennictwa na wyznaczony termin bądź by wnosił o odroczenie terminu rozprawy, tak, by wyznaczyć ją po dniu 15 października

2013 r., a zatem po powrocie oskarżyciela do Polski. Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 r. (k. 205) Sąd Rejonowy odmówił uwzględnienia wniosku oskarżyciela prywatnego o sprostowanie protokołu rozprawy. Tym samym Sąd Okręgowy nie ma podstaw do kwestionowania zapisu tego protokołu, a zwłaszcza do przyjęcia, że oskarżyciel na rozprawie faktycznie złożył wspomniane oświadczenie.

Planowany pobyt poza granicami kraju nie jest zaś przyczyną od strony niezależną, uniemożliwiającą zachowanie termin zawitego do złożenia zażalenia. Obowiązek dbałości o własne interesy obciążał oskarżyciela prywatnego. Oskarżyciel winien mieć świadomość konsekwencji, jakie wiążą się z jego niestawiennictwem na termin rozprawy, zwłaszcza, że już wcześniej jego niestawiennictwo doprowadziło do wydania decyzji o umorzeniu postępowania (k. 35). W związku z powyższym, mógł niezwłocznie, nawet będąc zagranicą, powziąć wiadomość o przebiegu rozprawy.

Wskazać należy, że oskarżyciel prywatny uprzednio złożył oświadczenie o zgodzie na prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność, niemniej jednak nie było ono procesowo skuteczne, albowiem przepisy postępowania w sprawach z oskarżenia prywatnego nie przewidują takiej możliwości, chyba że na rozprawie stawi się pełnomocnik oskarżyciela prywatnego. Rację ma oskarżyciel, że Sąd Rejonowy winien pouczyć go o bezskuteczności takiego oświadczenia, niemniej jednak obowiązek staranności obciąża także strony postępowania. P. Z., wiedząc, że nie stawi się na termin rozprawy, a chcąc w niej uczestniczyć, winien poinformować o tym Sąd bądź też dowiedzieć się o sposobie rozpoznania wniosku o przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecność.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II.

Dokonując instancyjnej kontroli orzeczenia, Sąd Okręgowy z urzędu sprostował oczywistą omyłkę w komparycji zaskarżonego postanowienia, dotyczącą błędnego imienia oskarżyciela prywatnego.